

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8794/2021
22.03.2023. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ГИП „Хидротехника-Београдградња“ АД Београд, чији је пуномоћник Срђан Борковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4676/21 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4676/21 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1010/21 од 10.03.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди постојање закључених Анекса I уз Уговор о купопродаји стана у изградњи Ов бр. 1668/2004 од 17.09.2004. године и Анекса I уз Уговор о купопродаји стана у изградњи Ов бр. 1667/2004 од 17.09.2004. године, да су пуноважни и да производе правно дејство, те да тужени на основу наведених купопродајних уговора и анекса нема потраживања према тужилци за куповину станова у изградњи, што је тужени дужан да призна и трпи. Тужилца је обавезана да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 131.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4676/21 од 16.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена наведена пресуда првостепеног суда. Одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред првостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности, а битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињена пред првостепеним судом не представља ревизијски разлог по чл. 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила, као купац и тужени, као продавац су дана 17.09.2004. године закључили два купопродајна уговора, чији су предмет била два стана у изградњи у Београду, на адреси Тужила је ступила у посед станова 23.06.2009. године, а тужени јој је дана 26.06.2009. године издао потврде о исплати купопродајне цене. Даном 06.07.2009. године, закључени су, и пред судом оверени даном 17.09.2004. године, спорни анекси купопродајних уговора, у чијој преамбули је наведено да је купац у целости исплатио купопродајну цену за станове. Закључком туженог од 04.03.2011. године стављене су ван снаге потврде о исплати купопродајне цене од 26.06.2009. године, пошто је провером у финансијској документацији утврђено да тужила није исплатила купопродајну цену у целости. Међу странкама је поводом спорног односа вођена парница, која је окончана правноснажном пресудом Привредног суда у Београду П.4493/11 од 14.03.2013. године. Овом пресудом тужила је обавезана да туженом на име неисплаћеног дела купопродајне цене за станове исплати износ од 50.099,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са припадајућом законском затезном каматом. Пресуда се заснива на утврђењу суда да је тужила исплатила само прву рату уговорене купопродајне цене, али не и две преостале рате. У току је поступак принудног извршења обавезе тужиле по овој пресуди.

Са полазиштем на наведене чињенице, правилно нижестепени судови налазе да је о постојању потраживања туженог према тужили по основу реализоване купопродаје два стана у Београду, на адреси ... број ..., већ одлучено правноснажном пресудом. Тужила у овој парници за утврђење није пружила доказе да је купопродајну цену у целости измирила, како је то констатовано потврдама од 26.06.2009. године, а које је тужени једнострано ставио ван снаге, па је правилно одбијен тужбени захтев у складу са одредбама чланова 194. ЗПП и 148. став 1. Закона о облигационим односима.

Ревизијске наводе, којима се суштински указује на неправилно вредновање правног значаја и домаћаја правноснажне пресуде од 14.03.2013. године, овај суд не прихвата.

Наиме, чињенице једностраног стављања ван снаге потврда од 26.06.2009. године којима је констатовано измирење купопродајне цене у целости, односно садржине преамбуле спорних анекса купопродајног уговора по којима је купац у целости измирио купопродајну цену, постојале су и представљају одлучне чињенице које су основ донете пресуде Привредног суда у Београду од 14.03.2013. године. У овој парници тужила своје наводе о престанку обавезе из купопродајног уговора не поткрепљује новим чињеницама и доказима да је обавеза измирена, већ је захтев за утврђење заснован на становишту тужиле да се уговор који су странке потписале и којима је констатована исплата цене не може ставити ван снаге једностраном изјавом.

Пошто се постављени тужбени захтев заснива једино на наведеним чињеницама, за које је суд везан по одредби члана 192. став 1. ЗПП, преосталим наводима ревизије није доведена у сумњу правилност примене материјалног права.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

На основу одредби чланова 165. став 1, 153. и 154. ЗПП, ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији, пошто није успео у овом поступку.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**